

Se m
Nya Wisor.

Den Första:

En wisa ur den Heliga skrift.

En wisa will jag sjunga, De tal i skriften finn's, 2c.

Den Andra:

Kärlekswisa.

Jag hade mig en wän allt uppå jorden, 2c.

Den Tredje:

En splitter ny kärlekswisa.

Ja, du är den första mig handen har gifwit, 2c.

Den Fjerde:

Nya Stockholmslifwet.

I Stockholm der finnes mång' nöjsamma ting, 2c.

Den Femte:

Walsen.

Kom, sköna flicka, walsa med mig, 2c.

Pris: 12 öre.

Köping, 1877.

Tryckt hos J. F. Säfberg.

Den Första:

En wisa ur den Heliga Skrift.

1. En wisa will jag sjunga, De tal i Skriften finn's, Om du will det begrundas, Betrakta, Hör och mins Dess kraft och innehåll, Hvad han kan uppenbara, Han går allt upp i tolf.

2. En Gud allting regerar, En tro och sällighet, En Jesum, Frälsare kära, Ett dop i lifsens ord, En himmel rund och klar, En sol werlden upplyser, En sista domedag.

3. Twå menniskor på jorden, Twå tafslor Gud utgaf, Twå testament' i Orden, Twå ljus på himlen klar, Twå namn har Jesus Christ, Twå naturer i Christo, Twå wägar är förwißt.

4. Tre personer i en Gudom, Tre Artiklar i Tron, Tre englar uti Sodom, Tre Patriarker from, Tre werldens hufwudstånd, Tre qwinnor gick till grafwen, Tre män i eldenom.

5. Fyra Evangelister, Fyrahanda slags jord, Fyra år årsens tider, Fyra Profeter stor, Fyra wäder till år och Fyra Clementer, Fyra monarker är.

6. Fem äro Mose Böcker, Fem sinnen menniskan har, Fem äro lärostycken, Fem Christi sår, Det war Fem brödd, Fem tusen män, Fem konungar upphängdes, Fem finger på en hand.

7. Sex dagar Gud allt skapat, Sex barmhertighetswerk, Sex stenkrutor i Kana, Sex dagar gör din werk, Sex blef mörkt i allo land, Sex alnar war Goliats längd.

8. Sju dagar i weckor alla, Sju böner i Fader wår, Sju ord mände Jesus tala, Sju under i werlden står, Sju öfwer-englar här, Sju Helge Andes gåfwor, Sju ock planeter är.

9. Atta i englachoren, Atta i Noe ark, Atta sällheter så stora, Atta floder så stark, Atta dagar så god War ock Frälsaren Kristus, När han utgjbt sitt blod.

10. Nio månader, så wida, Säg du i din moders lif, Nio mände Jesus qwida: Gud hafwer förlåtit mig, Nio gaf han upp sin anda, Nio war bönestunden, Det du wäl märka kan.

11. Tio fäder för floden, Tio berg du wäl märkt, Tio äro budorden, Tio plågor fast stor, Tio spetelske män, Tio jungfrur omtalas, Tio kom ej igen.

12. Elfwa i örtagården, Försakade Jesum Christ, När han, den troгна wården, Gaf sig ut för dem wißt, Elfwa wid bordet satt, När han deras otro straffar Och den förkastar platt.

13. Tolf de mindre profeter, Tolf är Apofstlatal, Tolf Israels slægter war, Tolf måna'r i ett år, Tolf äro dagsens stunder, Tolf Christi läroår.

Den Andra.

Kärleksvisa.

1. Jag hade mig en vän allt uppå jorden,
Den wännen höllt jag så hjertligt trogen, Han
talte till mig nu desfa orden: Si nu är blom-
stertiden snart förbi.

2. Nu börjar höstetiden på att komma Och
inga blommor wilja mera blomma, Nu will jag
med dig bryta kärleksbanden, Nu är det slut
mellan mig och dig.

3. Ja, hwarför will du med mig bryta
kärleksbanden, O, du, som en gång har räckt mig
handen, Du lofte mig att förtrogen blifwa, Så
länge blodet är varmt i mig.

4. Ja, mins du ej de ljufwa sommarqwäl-
lar, När månen sten på himmelen, den sälla,
Ja det war jag och du i lugna dalen, Wi satt
och der wår lefnadstid bestref.

5. Så ta'r jag flickan nti högra handen,
Och tager affked för sista gången, Jag önskar
henne all möjlig lycka, som fans på jorden, På
id och kärlek.

Den Tredje:

En splitter ny Kärleksvisa.

1. Ja, du är den första mig handen har
gifwit, Ja, du är den första som skall blifwa
min. Så länge som Herren förlänar mig lifwet,

Så länge går du aldrig ur tankar och sinn'. Det aldrig skall ske, hwarthän du mig ser, Att jag skulle gifwa mitt hjerta åt fler.

2. Den första gång jag dina ögon mände skåda, Och jag i ditt hjerta min tro fästade in. Jag räckte dig handen för äran och lifwet, Att du uti werlden ej swika skulle mig. Så räcf mig din hand, Slit ej detta band, Som nu är beknutit med kärlekens hand.

3. En slagartarmsdotter den flicka mänd' wara, En styrman af Frankrike war hennes wän; Han låg nu på reddan, han skulle bortsegla, Han ämnar ej mera att komma igen, Från skeppet han såg henne på stranden att gå, Der han nu så hjertligen gråta mände då.

4. I Norge wi antra och det war på reddan, Tullboden klarerte, wi seglen gjorde fast. Wi lossade lasten, wi skyndade sedan Att träffa vår wän och vår flicka i hast. Wi fyra man sprang med jullen på strand, Wi tänkte att wara wälkomna i land.

5. När jag kom på landet fick jag se en flicka, På reddan hon stannar och ensam hon war, Mig syntes att hon war den sällsamma flicka, Som jag uti werlden så ömt hade kär. Jag gick mig derhän, der såg jag min wän, Den hade jag gifwit mitt hjerta hän.

6. Med smilande blickar han hälsade henne. Med smilande factlor hon helsar igen, En ring af mitt finger jag henne wille gifwa, Hon tacka och sade: nu har jag en wän, Men res din wäg, för jag älskar dig ej, Jag länge hafwer wäntat, men nu säger jag nej.

7. Jag trodde då aldrig, min sötaste flicka,
Att du uti werlden skulle blifwa förledd, Jag
trodde då alldrig min sötaste flicka, Att du uti
werlden så swika wille mig. Men jag får mig
wäl en wän, den jag älskar igen, Om lyckan i
werlden will föra mig hän.

Den Fjerde:

Nya Stodholmslifwet.

1. I Stodholm der finnes mång' nöjsam-
ma ting, Mot andra små städer, som ligga om-
kring. Ja nöjen på Djurgål'n och nöjen i sta'n,
Så det är så trefligt som baraste f—n. Men
se'n kommer wintern, ständigt lång och kall, Men
wår kärleksyra ej då swalna skall.

2. Ty op'ror och baler då börja som bäst.
Man går till en hyrkuff, man tingar en häst, Och
sedan så åker man utan pardon, Ja hals öfwer
hufwud till Stallmästargår'n. Ty der finnes dryc-
ker utaf alla slag, Afwen wackra flickor, sköna
som en dag.

3. Ja, jag är ju också en lustiger fyr, Är
treflig och munter samt glader och yr. Jag gjorde
mig resor till sjöns och till lands, Men knappast
min like det någonstans fanns, Ty jag swärmar
endast uppå frieri, Att finna mig en flicka, glad
som jag och fri.

4. Jag fattat mitt tycke alltjemt för en

dam, Som jag sett spatsera beständigt till sta'n,
Jag bjuder den damen att sitta hos mig, Vi
talte om kärlekens und'liga lif. Men då sade
flickan: jag tror du älskar mig, Och jag gör det=
samma, ja, hjertans innerlig.

5. Vi talte så mycket om många små ting,
Om baler och nöjen och resor omkring, Till slu=
tet jag spörjde wäl ännu ett ord: Om jag finge
handen och hon gaf sin tro, Ty då skall du finna
inom detta bröst Ständig, ljustlig sommar, aldrig
tulen höst.

6. Åt gerna, du får det, hon swarte, min=
sann, Tag hela mitt hjerta och blif blott min man,
Ty kärleken brände nu mer än förut. I offul=
dens sägning hon blifwit min brud, Och åter kom=
mer wintern ständigt lång och kall, Men wår kär=
leksyra mer ej swalna skall.

Den Femte:

Walsen.

1. Kom, sköna flicka, walsa med mig, wal=
sa med mig, ∴ Troheten skall du finna hos mig,
finna hos mig.

2. Midt uti dansen gif mig en kyss, gif
mig en kyss, ∴ O! hwilken sällhet gaf du mig
nyss, gaf du mig nyss.

3. Du ger blott en, jag ger då två, jag
ger då två; ∴ Så bör då dansen alltid få gå,
alltid få gå.
